

USTAWA

z dnia r.

o efektywności energetycznej ¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią;
- 2) zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej;
- 3) zasady uzyskania i umorzenia świadectwa efektywności energetycznej;
- 4) zasady sporządzania audytu efektywności energetycznej oraz uzyskania uprawnień audytora efektywności energetycznej.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) urządzeń technicznych i instalacji używanych wyłącznie w celach wojskowych;
- 2) instalacji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji, w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784, z późn. zm.²⁾), z wyjątkiem urządzeń potrzeb własnych, o których mowa w art. 16 ust. 4.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) efektywność energetyczna – stosunek uzyskanej wielkości efektu użytkowego danego obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, w typowych warun-

kach ich użytkowania lub eksploatacji, do ilości zużycia energii przez ten obiekt, urządzenie techniczne lub instalację, niezbędnej do uzyskania tego efektu;

- 2) energia - energię pierwotną lub energię finalną;
- 3) energia pierwotna (Ep) - energię zawartą w pierwotnych nośnikach energii, pozyskiwanych bezpośrednio ze środowiska, w szczególności: węgla kamiennym energetycznym (łącznie z węglem odzyskanym z hałd), węgla kamiennym koksowym, węgla brunatnym, ropie naftowej (łącznie z gazoliną), gazie ziemnym wysokometanowym (łącznie z gazem z odmetanowania kopalń węgla kamiennego), gazie ziemnym zaazotowanym, torfie do celów opałowych oraz energię: wody, wiatru, słoneczną, geotermalną - wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, a także biomasę w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.³⁾);
- 4) ciepło – ciepło w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.⁴⁾);
- 5) energia finalna – energię lub paliwa w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, z wyłączeniem paliw lotniczych i paliw w zbiornikach morskich, zużyte przez odbiorcę końcowego;
- 6) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
- 7) audyt efektywności energetycznej – opracowanie zawierające analizę zużycia energii oraz określające stan techniczny obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, zawierające wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej tych obiektów, urządzeń lub instalacji, a także ocenę ich opłacalności ekonomicznej i możliwej do uzyskania oszczędności energii;
- 8) przedsiębiorstwo energetyczne - przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
- 9) jednostka sektora publicznego – podmiot sektora finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr 123, poz. 835);
- 10) tona oleju ekwiwalentnego (toe) – równoważnik jednej tony ropy naftowej o wartości opałowej równej 41868 kJ/kg;

- 11) efekt użytkowy – efekt uzyskany w wyniku dostarczenia energii do danego obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, w szczególności: wykonanie pracy mechanicznej, zapewnienie komfortu cieplnego, oświetlenie;
- 12) przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej – działanie polegające na wprowadzeniu zmian lub usprawnień w obiekcie, urządzeniu technicznym lub instalacji, w wyniku których uzyskuje się oszczędność energii;
- 13) oszczędność energii – ilość energii stanowiącą różnicę między energią potencjalnie zużytą przez obiekt, urządzenie techniczne lub instalację w danym okresie przed zrealizowaniem jednego lub kilku przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, a energią zużytą przez ten obiekt, urządzenie techniczne lub instalację w takim samym okresie, po zrealizowaniu tych przedsięwzięć i uwzględnieniu znormalizowanych warunków wpływających na zużycie energii.

Rozdział 2

Krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią

Art. 4. 1. Ustala się krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią w celu uzyskania do 2016 r. oszczędności energii finalnej w ilości nie mniejszej niż 9 % średniego krajowego zużycia tej energii w ciągu roku, przy czym uśrednienie obejmuje lata 2001-2005.

2. Oszczędność energii finalnej, o której mowa w ust. 1, oblicza się uwzględniając współczynniki sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 15.

Art. 5. 1. Podmiot realizujący krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią podejmuje działania, w celu poprawy efektywności energetycznej.

2. Przez podmiot realizujący krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią rozumie się osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, zużywające energię.

Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co 3 lata, do dnia 15 maja danego roku, sporządza i przedstawia do zatwierdzenia Radzie Ministrów krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej na okres do 2016 r.

2. Krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej zawiera w szczególności:

1) opis planowanych:

- a) programów poprawy efektywności energetycznej określających działania mające na celu poprawę efektywności energetycznej,
- b) przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w poszczególnych sektorach gospodarki, niezbędnych dla realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią;

2) analizę i ocenę wykonania krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej za poprzedni okres;

3) informacje o:

- a) postępie w realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią,
- b) podjętych działaniach mających na celu usunięcie przeszkód w realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią.

3. Zatwierdzony przez Radę Ministrów krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, w którym występuje obowiązek sporządzania planu.

Art. 7. 1. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, w rozumieniu ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.⁵⁾) oraz wojewodowie realizują krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej.

2. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, o których mowa w art. 5 pkt 1 - 3 i pkt 5 - 28 ustawy, o której mowa w ust. 1, oraz wojewodowie, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki roczne sprawozdania z realizacji krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej.

3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 2, są przekazywane w terminie do dnia 30 września następnego roku po upływie roku, którego dotyczą.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki sporządza sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, do dnia 30 września następnego roku po upływie roku, którego dotyczy.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, sporządza co dwa lata i przedstawia Radzie Ministrów do zatwierdzenia raport zawierający w szczególności informacje dotyczące realizacji:

- 1) krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, o którym mowa w art. 4 ust. 1,
 - 2) krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 6 ust. 1
- wraz z oceną i wnioskami z ich realizacji.

2. Zatwierdzony raport, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza niezwłocznie, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje realizację krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, o którym mowa w art. 4 ust. 1, na podstawie badań statystycznych przeprowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.⁶⁾) oraz danych dotyczących ilości uzyskiwanej oszczędności energii wynikającej ze sporządzonych audytów efektywności energetycznej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej we współpracy z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego przygotowują, zgodnie ze swoją właściwością, propozycje badań statystycznych, niezbędnych do monitorowania krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią.

Rozdział 3

Zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej

Art. 10. 1. Jednostka sektora publicznego realizując swoje zadania stosuje co najmniej jeden ze środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 2.

2. Środkiem poprawy efektywności energetycznej jest:

- 1) umowa której przedmiotem jest realizacja i finansowanie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej;
- 2) nabycie nowego urządzenia, instalacji lub pojazdu, charakteryzujących się niskim zużyciem energii oraz niskimi kosztami eksploatacji;
- 3) wymiana eksploatowanego urządzenia, instalacji lub pojazdu na urządzenie, instalację lub pojazd, o których mowa w pkt 2, albo ich modernizacja;
- 4) nabycie lub wynajęcie efektywnych energetycznie budynków lub ich części, albo przebudowa lub remont użytkowanych budynków, w tym realizacja przedsięwzięcia termomodernizacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. Nr 223, poz. 1459, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 76, poz. 493).

3. Jednostka sektora publicznego informuje o stosowanych środkach poprawy efektywności energetycznej na swojej stronie internetowej lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

Art. 11. Jednostka sektora publicznego sporządza, co najmniej raz na 10 lat, audyt energetyczny w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów eksploatowanych obiektów budowlanych, w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.⁷⁾), o powierzchni powyżej 250 m², których jest właścicielem lub zarządcą.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej:

- 1) organizuje kampanię promującą stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej, w tym wprowadzanie innowacyjnych technologii;

- 2) prowadzi działania informacyjno – edukacyjne oraz szkoleniowe o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki:
- 1) monitoruje stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej;
 - 2) zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki:
 - a) informacje o instrumentach służących finansowaniu środków poprawy efektywności energetycznej oraz sposobie ich pozyskiwania,
 - b) wytyczne dotyczące sposobu uwzględniania kryterium efektywności energetycznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Rozdział 4

Zasady uzyskania i umorzenia świadectwa efektywności energetycznej

Art. 13. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązane:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, świadectwo efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 21 ust. 1, o wartości, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, nie większej niż 3 % ilorazu kwoty przychodu ze sprzedaży energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego odbiorcom końcowym, osiągniętego w roku poprzedzającym rok, w którym obowiązek ten będzie realizowany, i jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 3 lub
- 2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 3.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorstw energetycznych sprzedających ciepło odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wielkość mocy zamówionej przez tych odbiorców nie przekracza 5 MW.

3. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$O_z = O_{zj} \times E_p,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_z – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych,

O_{zj} – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 900 zł i nie wyższą niż 2700 zł za tonę oleju ekwiwalentnego,

E_p – ilość energii pierwotnej, wyrażoną w tonach oleju ekwiwalentnego, równą różnicy między ilością energii pierwotnej wynikającą z obowiązku określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 15, i ilością energii pierwotnej wynikającą ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w art. 21 ust. 1, umorzonych przedsiębiorstwu energetycznemu w terminie, o którym mowa w art. 27 ust. 2.

4. Wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Kwotę opłaty zastępczej należy uiścić na rachunek bankowy tego funduszu, do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 14. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawia Prezesowi URE, na jego żądanie, dokumenty lub informacje niezbędne do oceny wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 1, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 15. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wielkość i sposób obliczania ilości energii pierwotnej odpowiadającej wartości świadectwa efektywności energetycznej, które jest obowiązkane uzyskać i przedstawić do umorzenia przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 13 ust.1;
- 2) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 13 ust. 1:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w art. 21 ust. 1,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2;
- 3) wysokość jednostkowej opłaty zastępczej, oznaczonej symbolem O_{zj} , o której mowa w art. 13 ust. 3;

4) współczynniki sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni w szczególności:

- 1) wyniki badań statystycznych w zakresie oszczędnego gospodarowania energią za lata poprzedzające rok, w którym ustalane są wielkości, o których mowa w ust. 1, na rok następny;
- 2) wielkość udokumentowanych oszczędności w latach poprzedzających, uzyskanych zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 4 oraz w wyniku stosowania innych środków poprawy efektywności energetycznej;
- 3) wielkość planowanych lub przewidywanych do uzyskania oszczędności w innych niż wskazane w rozdziale 4 systemach wsparcia albo w wyniku przedsięwzięć realizowanych z własnej inicjatywy odbiorców końcowych, jeżeli oszczędności te mogą zostać potwierdzone audytem energetycznym lub zostać objęte monitorowaniem, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

3. Określając wielkość obowiązku o którym mowa w ust. 1 pkt 1 oraz wysokość opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw gospodarki przyjmuje najniższe wielkości, zapewniające osiągnięcie krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią oraz uwzględnia stopień jego realizacji i stan wiedzy technicznej w tym zakresie.

Art. 16. 1. W celu wyboru przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, za które można uzyskać świadectwa efektywności energetycznej, Prezes URE, co najmniej raz w roku, ogłasza, organizuje i przeprowadza przetarg, zwany dalej „przetargiem”.

2. Prezes URE może przeprowadzać w danym roku kolejne przetargi w szczególności, gdy wartość świadectw efektywności energetycznej, które mogą być przedstawione do umorzenia w danym roku, nie zapewnia realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, o którym mowa w art. 4.

3. Przetarg przeprowadza się oddzielnie dla następujących kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej:

- 1) zwiększenia oszczędności energii przez odbiorców końcowych;
- 2) zwiększenia oszczędności energii przez urządzenia potrzeb własnych;

3) zmniejszenia strat energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego w przesyle lub dystrybucji.

4. Przez urządzenie potrzeb własnych rozumie się zespół pomocniczych obiektów lub instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, służących procesowi wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła.

5. Prezes URE zamieszcza ogłoszenie o przeprowadzeniu przetargu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki na dwa miesiące przed dniem wyznaczonym do jego przeprowadzenia.

6. Prezes URE, w ogłoszeniu o którym mowa w ust. 5, określa wartość świadectw efektywności energetycznej przewidzianych do wydania w danym przetargu, z zastrzeżeniem ust. 8, oraz zamieszcza informację o wartości współczynnika akceptacji ofert, oznaczonego symbolem „t”, o którym mowa w art. 20 ust. 1.

7. Określając wartość świadectw efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 6, Prezes URE kieruje się wartością wydanych dotychczas świadectw efektywności energetycznej oraz stopniem realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią.

8. Dla kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, Prezes URE określa wartość świadectw efektywności energetycznej, nie niższą niż 80 % całkowitej wartości świadectw efektywności energetycznej przewidzianych do wydania, w danym przetargu, o której mowa w ust. 6.

9. Jeżeli suma wartości świadectw efektywności energetycznej przyznanych w danym przetargu w ramach kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, jest mniejsza od wartości świadectw efektywności energetycznej przewidzianych do wydania dla tej kategorii, Prezes URE może przyznać pozostałe świadectwa efektywności energetycznej dla kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3.

Art. 17. 1. Poprawie efektywności energetycznej służą w szczególności następujące rodzaje przedsięwzięć:

- 1) izolacja instalacji przemysłowych;
- 2) przebudowa lub remont budynków;
- 3) modernizacja:
 - a) urządzeń przeznaczonych do użytku domowego,

- b) oświetlenia,
 - c) urządzeń potrzeb własnych,
 - d) urządzeń i instalacji wykorzystywanych w procesach przemysłowych,
 - e) lokalnych sieci ciepłowniczych i lokalnych źródeł ciepła;
- 4) odzysk energii w procesach przemysłowych;
- 5) ograniczenie:
- a) przepływów mocy biernej,
 - b) strat sieciowych w ciągach liniowych,
 - c) strat w transformatorach.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, szczegółowy wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej.

Art. 18. 1. Do przetargu mogą być zgłoszone przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej, w wyniku których uzyskuje się oszczędność energii w ilości stanowiącej równowartość co najmniej 10 toe z jednego przedsięwzięcia albo co najmniej łącznie 10 toe średnio w ciągu roku z przedsięwzięć o jednorodnym charakterze.

2. Do przetargu nie może być zgłoszone przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej:

- 1) zakończone przed dniem 1 stycznia 2008 r.;
- 2) na którego realizację:
 - a) przyznano premię termomodernizacyjną, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów lub
 - b) uzyskano środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej lub z budżetu państwa.

Art. 19. 1. W przetargu może uczestniczyć podmiot, który przedłoży Prezesowi URE prawidłowo wypełnioną deklarację przetargową wraz z audytem efektywności energetycznej sporządzonym dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej określonego w tej deklaracji.

2. Deklaracja przetargowa powinna zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę, adres siedziby, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu:

- a) u którego zostało zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej inne niż przedsięwzięcie, o którym mowa w art. 18 ust. 2,
 - b) u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej,
 - c) upoważnionego przez podmiot, o którym mowa w lit. a lub lit. b;
- 2) określenie wartości świadectwa efektywności energetycznej, o które ubiega się podmiot, o którym mowa w pkt 1, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;
 - 3) dane dotyczące ilości energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;
 - 4) wskazanie okresu uzyskiwania oszczędności energii dla danego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, wyrażonego w latach kalendarzowych;
 - 5) określenie wartości efektu energetycznego (ω) - rozumianego jako stosunek ilości energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej do wartości świadectwa efektywności energetycznej, o której mowa w pkt 2;
 - 6) określenie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej oraz miejsca jego lokalizacji;
 - 7) określenie terminu realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej;
 - 8) oświadczenie, że nie występują okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 2;
 - 9) zobowiązanie do zrealizowania przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej zgodnie z deklaracją przetargową – w przypadku złożenia tej deklaracji przez podmiot, o którym mowa w pkt 1 lit. b albo podmiot przez niego upoważniony;
 - 10) upoważnienie do występowania w przetargu - w przypadku podmiotu o którym mowa w pkt 1 lit. c.
3. Udział w przetargu jest bezpłatny.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) warunki i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, w tym powoływania i pracy komisji przetargowej,

2) wzór deklaracji przetargowej

- kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystych warunków i kryteriów przetargu oraz równoprawnego traktowania jego uczestników.

Art. 20. 1. Przetarg wygrywają te podmioty, które zadeklarowały wartość efektu energetycznego (ω), o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 5, zawierający się w przedziale:

$$(t \times \omega_{\text{sr}} ; \omega_{\text{max}}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- t - współczynnik akceptacji ofert określany przez ministra właściwego do spraw gospodarki,
- ω_{max} - najwyższą zadeklarowaną w danym przetargu wartość efektu energetycznego,
- ω_{sr} - średnią wartość efektu energetycznego - jako średnią zadeklarowanych w danym przetargu wartości efektów energetycznych ważoną ilością energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji zgłoszonego do przetargu, danego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w łącznej ilości energii zaoszczędzonej przez wszystkie zgłoszone do przetargu przedsięwzięcia.

2. Prezes URE przyznaje świadectwo efektywności energetycznej podmiotom, o których mowa w ust. 1, do wartości, o której mowa w art. 16 ust. 6, w kolejności odpowiadającej wartości zadeklarowanego przez te podmioty efektu energetycznego (ω), z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Prezes URE nie przyznaje świadectwa efektywności energetycznej następnemu według kolejności podmiotowi, o którym mowa w ust. 2, jeżeli wartość świadectw efektywności energetycznej pozostałych do wydania w danym przetargu jest niewystarczająca, aby przyznać temu podmiotowi świadectwo efektywności energetycznej o wartości, o której mowa w art. 19 ust. 2 pkt. 2.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wartość współczynnika akceptacji ofert, oznaczonego symbolem „t”, o którym mowa w ust. 1, kierując się w szczególności wartościami efektów energetycznych zadeklarowanych przez

podmioty przystępujące do poprzedniego przetargu oraz stopniem realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią.

5. Dla przetargu organizowanego po raz pierwszy wartość współczynnika akceptacji ofert, oznaczonego symbolem „t”, o którym mowa w ust. 1, ustala się w wysokości równej 0,5.

Art. 21. 1. Potwierdzeniem deklarowanej oszczędności energii wynikającej z przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, przez podmiot, który wygrał przetarg, o którym mowa w art. 20 ust. 1, jest świadectwo efektywności energetycznej.

2. Świadectwo efektywności energetycznej zawiera w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby podmiotu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1;
- 2) określenie wartości, o której mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;
- 3) określenie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, miejsca jego lokalizacji oraz terminu jego realizacji.

3. Świadectwo efektywności energetycznej wydaje Prezes URE na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku. Do wydawania świadectw efektywności energetycznej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 2) określenie wartości, o której mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;
- 3) określenie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej oraz miejsca jego lokalizacji;
- 4) określenie terminu realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.

5. Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki informację o wydanym świadectwie efektywności energetycznej wraz z kartą audytu efektywności energetycznej sporządzoną dla przedsięwzięcia służącego

poprawie efektywności energetycznej określonego w tym świadectwie, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2, niezwłocznie po jego wydaniu.

6. Prezes URE niezwłocznie informuje podmiot, o którym mowa w art. 25 ust. 3, o wydanym świadectwie efektywności energetycznej podmiotowi, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 lit. a.

Art. 22. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 lit. b, lub podmiot przez niego upoważniony, który otrzymał świadectwo efektywności energetycznej, jest obowiązany po zrealizowaniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, do sporządzenia audytu efektywności energetycznej potwierdzającego oszczędność energii uzyskaną w wyniku realizacji tego przedsięwzięcia, w ilości określonej w deklaracji przetargowej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Nie jest wymagane wykonanie audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, dla zrealizowanego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w związku z którym zadeklarowano osiągnięcie oszczędności energii w ilości nieprzekraczającej równowartości 100 toe średnio w ciągu roku.

3. Audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, i audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie mogą być wykonywane przez tego samego audytora efektywności energetycznej dla tego samego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w terminie 30 dni od dnia jego zakończenia. Do zawiadomienia należy dołączyć:

- 1) oświadczenie potwierdzające zgodność zrealizowanego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej z deklaracją przetargową;
- 2) audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy jest on wymagany.

5. Prezes URE informuje podmiot, o którym mowa w art. 25 ust. 3, o świadectwie efektywności energetycznej wydanym dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, realizowanego przez podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 lit. b, albo przez podmiot przez niego upoważniony, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4.

Art. 23. 1. Prezes URE dokonuje albo zleca dokonanie innym podmiotom wyłonionym na zasadach i w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych, wrywkowej weryfikacji:

- 1) audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1, lub audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 22 ust. 1;
- 2) zgodności oszczędności energii osiągniętej w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 22 ust. 2, z ilością energii zaoszczędzonej określonej w deklaracji przetargowej - w formie audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

2. O negatywnej weryfikacji oszczędności energii Prezes URE zawiadamia niezwłocznie podmiot, o którym mowa w art. 22 ust. 1.

3. Podmiot, któremu przyznano świadectwo efektywności energetycznej o wartości odpowiadającej ilości energii większej niż ilość energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, stwierdzona przez Prezesa URE w wyniku weryfikacji oszczędności energii, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 6 miesięcy od dnia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo efektywności energetycznej o wartości określonej w ust. 4.

4. Wartość świadectwa efektywności energetycznej, którą obowiązany jest uzyskać i przedstawić do umorzenia podmiot, o którym mowa w ust. 3, stanowi różnicę między ilością energii wynikającą ze świadectwa efektywności energetycznej przyznanego temu podmiotowi, a ilością energii zaoszczędzonej, o której mowa w ust. 3, wyrażoną w tonach oleju ekwiwalentnego.

5. O obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa efektywności energetycznej Prezes URE zawiadamia niezwłocznie podmiot, o którym mowa w ust. 3.

6. Do wykonywania obowiązku, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 26 i art. 27.

Art. 24. 1. Podmiot, który nie zawiadomił Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej lub zawiadamiając udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji o jego zrealizowaniu, a także w przypadku negatywnej weryfikacji oszczędności energii, o której mowa w art. 23

ust. 2, nie może brać udziału w przetargu, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez okres 5 lat od dnia, w którym przedsięwzięcie to powinno być zrealizowane.

2. W odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 lit. a, lub podmiotu przez niego upoważnionego termin, o którym mowa w ust. 1, liczy się od dnia otrzymania świadectwa efektywności energetycznej.

Art. 25. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej są towarem giełdowym w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284 i Nr 81, poz. 530). Prawa te są zbywalne.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej powstają z chwilą zapisania świadectwa efektywności energetycznej po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw efektywności energetycznej, na podstawie informacji Prezesa URE o świadectwie efektywności energetycznej wydanym dla zrealizowanego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, i przysługują podmiotowi będącemu posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa efektywności energetycznej następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw efektywności energetycznej prowadzonym przez podmiot prowadzący giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych i organizujący na tej giełdzie obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw efektywności energetycznej.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw efektywności energetycznej w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej;
- 3) zgodność ilości energii objętej zarejestrowanymi świadectwami efektywności energetycznej z ilością energii odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw efektywności energetycznej oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

Art. 26. Podmiot, o którym mowa w art. 25 ust. 3, jest obowiązany, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1, wydać temu przedsiębiorstwu, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej przysługujące wnioskodawcy.

Art. 27. 1. Prezes URE, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej, w drodze decyzji, umarza to świadectwo w całości albo w części.

2. Świadectwo efektywności energetycznej umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 13 ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej wygasają z chwilą jego umorzenia.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 13 ust. 1, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectwa efektywności energetycznej jest obowiązane złożyć Prezesowi URE dokument, o którym mowa w art. 26.

5. Prezes URE przekazuje informacje o umorzonych świadectwach efektywności energetycznej podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw, o którym mowa w art. 25 ust. 3.

6. Prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej, które nie zostaną umorzone przez Prezesa URE do dnia 31 marca 2016 r. wygasają z mocy prawa z dniem 1 kwietnia 2016 r.

Rozdział 5

Zasady sporządzania audytu efektywności energetycznej oraz uzyskania uprawnień audytora efektywności energetycznej

Art. 28. 1. Audyt efektywności energetycznej powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby podmiotu, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej lub podmiotu przez niego upoważnionego;

- 2) kartę audytu efektywności energetycznej;
- 3) oznaczenie miejsca lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej;
- 4) ocenę stanu technicznego oraz analizę zużycia energii obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji;
- 5) ocenę efektów uzyskanych w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w tym w szczególności określenie osiągniętej oszczędności energii.

2. Audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1, przedkładany Prezesowi URE przez podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 lit. b lub podmiot przez niego upoważniony, powinien zawierać także opis możliwych rodzajów i wariantów realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej wraz z oceną opłacalności ekonomicznej tych przedsięwzięć i możliwej do uzyskania oszczędności energii.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób sporządzania audytu efektywności energetycznej,
- 2) wzór karty audytu efektywności energetycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 2,
- 3) szczegółowy sposób i tryb weryfikacji audytu efektywności energetycznej, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1,
- 4) dane i metody, które mogą być wykorzystywane przy określaniu i weryfikacji uzyskanych oszczędności energii

- biorąc pod uwagę aktualny stan wiedzy technicznej w zakresie efektywności energetycznej, zapewnienie zharmonizowanych zasad pomiarów oraz sprawnej i prawidłowej weryfikacji oszczędności energii.

Art. 29. 1. Audyt efektywności energetycznej może sporządzić osoba, która została wpisana do rejestru audytorów efektywności energetycznej, zwanym dalej "rejestrem audytorów".

2. Do rejestru audytorów wpisywana jest osoba, która:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych i korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodar-

czemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;

- 3) ukończyła magisterskie studia wyższe w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, w zakresie technicznym;
- 4) odbyła szkolenie dla osób ubiegających się o nadanie uprawnień audytora efektywności energetycznej lub ukończyła co najmniej roczne studia podyplomowe umożliwiające uzyskanie wiedzy z zakresu zagadnień określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 7;
- 5) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin na audytora efektywności energetycznej.

Art. 30. 1. Rejestr audytorów prowadzi Prezes URE.

2. Rejestr audytorów jest jawny.

3. W rejestrze audytorów zamieszcza się:

- 1) numer wpisu;
- 2) datę wpisu;
- 3) imię i nazwisko osoby, której nadano uprawnienie audytora efektywności energetycznej;
- 4) datę i miejsce urodzenia osoby, której nadano uprawnienie audytora efektywności energetycznej;
- 5) numer uprawnienia audytora efektywności energetycznej;
- 6) adres do korespondencji;
- 7) dane teleadresowe.

4. Wpisu do rejestru audytorów dokonuje się na wniosek zainteresowanego, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

5. Wniosek o wpis do rejestru audytorów powinien być złożony w ciągu sześciu miesięcy od dnia złożenia egzaminu kwalifikacyjnego.

6. Wniosek złożony po upływie terminu, o którym mowa w ust. 5, nie podlega rozpatrzeniu.

7. Do odmowy wpisu oraz wykreślenia z rejestru audytorów stosuje się przepisy art. 30 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Art. 31. 1. Audytor efektywności energetycznej traci uprawnienia do sporządzania audytu efektywności energetycznej z dniem wykreślenia z rejestru audytorów.

2. Wykreślenie z rejestru audytorów następuje w przypadku:

- 1) wniosku audytora efektywności energetycznej o wykreślenie z rejestru;
- 2) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych;
- 3) pozbawienia audytora efektywności energetycznej z mocy prawomocnego wyroku sądowego praw publicznych;
- 4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
- 5) niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 32 ust. 1;
- 6) sporządzenia audytu efektywności energetycznej zawierającego oczywiste i rażące błędy stwierdzone w wyniku weryfikacji, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1;
- 7) śmierci audytora efektywności energetycznej.

Art. 32. 1. Audytor efektywności energetycznej podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku ze sporządzaniem audytu efektywności energetycznej.

2. Audytor efektywności energetycznej przekazuje Prezesowi URE kopię ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy ubezpieczenia.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązkowego ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę zakres zadań realizowanych przez audytora efektywności energetycznej.

Art. 33. 1. Egzamin na audytora efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 5, przeprowadzają komisje kwalifikacyjne. Komisje kwalifikacyjne są powoływane na okres 5 lat przez Prezesa URE.

2. Prezesa URE może powołać komisje kwalifikacyjne:

- 1) przy stowarzyszeniach naukowo-technicznych, agencjach i fundacjach, których działalność statutowa związana jest z problematyką oszczędnego gospodarowania energią,
- 2) w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw transportu oraz ministrom i Szefom Agencji, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne,
- 3) na uczelniach wyższych oraz w jednostkach badawczo-rozwojowych, o których mowa w ustawie z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo - rozwojowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 159, poz. 993, z późn. zm.⁸⁾) podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki

- na ich wniosek

3. Prezes URE może odwołać członka komisji kwalifikacyjnej w przypadku:

- 1) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
- 2) rezygnacji z członkostwa w komisji kwalifikacyjnej;
- 3) niewywiązywania się z obowiązków członka komisji kwalifikacyjnej;
- 4) utraty kwalifikacji umożliwiających powołanie w skład komisji kwalifikacyjnej.

4. Prezes URE może odwołać komisję kwalifikacyjną na wniosek jednostki organizacyjnej, przy której ją powołano, w przypadku:

- 1) rezygnacji jednostki organizacyjnej z dalszego prowadzenia tej komisji;
- 2) odwołania części członków komisji kwalifikacyjnej uniemożliwiającego dalsze wykonywanie zadań przez tę komisję.

5. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłaty.

6. Opłaty, o których mowa w ust. 5, stanowią przychód (dochód) jednostek organizacyjnych przy których powołano komisje kwalifikacyjne.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przeprowadzenia i zakres programowy szkolenia oraz egzaminu, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 4 i 5,
- 2) kryteria jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne przy których powołuje się komisje kwalifikacyjne oraz tryb ich powoływania,
- 3) wysokość opłaty za przeprowadzanie egzaminu

- mając na uwadze zapewnienie odpowiedniego poziomu edukacyjnych szkoleń w celu zagwarantowania rzetelnego i sprawnego przygotowania uczestników szkolenia do egzaminu, a także sprawne przeprowadzanie egzaminów.

Rozdział 6

Kary pieniężne

Art. 34. 1. Prezes URE może nałożyć na przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 13 ust. 1, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku podatkowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorstwo to:

- 1) nie dopełnia obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa efektywności energetycznej lub nie uiszcza opłaty zastępczej, o których mowa w art. 13 ust. 1;
- 2) nie przedstawia w wyznaczonym terminie dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 14;
- 3) przedłożyło Prezesowi URE wniosek o umorzenie świadectwa efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 27 ust. 1, zawierający nieprawdziwe dane.

2. Prezes URE może nałożyć na podmiot realizujący przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 20 000 euro, jeżeli podmiot ten:

- 1) w deklaracji przetargowej, o której mowa w art. 19 ust. 2, podał nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje;
- 2) nie zrealizował przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej wbrew zobowiązaniu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 9;
- 3) nie zawiadomił Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej w terminie, o którym mowa w art. 22 ust. 4 lub zawiadamiając udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji;
- 4) uzyskał oszczędność energii niższą niż określona w deklaracji przetargowej, stwierdzoną w wyniku weryfikacji, o której mowa w art. 23 ust. 1;

5) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 3;

6) pomimo zakazu, o którym mowa w art. 24, uczestniczył w przetargach.

3. Wartość euro, o której mowa w ust. 2, podlega przeliczeniu na złote według przepisów wydanych na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.⁹⁾).

Art. 35. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 34, należy uwzględnić w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy.

Art. 36. 1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 34, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Karę pieniężną uiszcza się na rachunek bankowy tego funduszu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE o wymierzeniu kary stała się ostateczna, jeżeli nie wniesiono od niej środka zaskarżenia, albo od dnia, w którym stała się prawomocna.

2. Kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących.

Art. 37. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 po ust. 6b dodaje się ust. 6c w brzmieniu:

„6c. Sprzedawca energii elektrycznej informuje swojego odbiorcę o ilości zużytej przez tego odbiorcę energii elektrycznej w poprzednim roku oraz o miejscu, w którym są dostępne informacje o przeciętnym zużyciu energii elektrycznej dla danej grupy przyłączeniowej odbiorców, środkach poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr, poz.) i charakterystykach technicznych efektywnych energetycznie urządzeń.”;

2) w art. 9 w ust. 4 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

- „15) zakres i sposób informowania odbiorcy przez sprzedawcę o ilości zużytej przez tego odbiorcę energii elektrycznej w poprzednim roku oraz sposób informowania o miejscu, w którym są dostępne informacje o przykładowym zużyciu energii elektrycznej dla danej grupy przyłączeniowej odbiorców, środkach poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 5 ust. 6c i charakterystykach technicznych efektywnych energetycznie urządzeń.”;
- 3) w art. 18 w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) planowanie i organizacja działań mających na celu racjonalizację zużycia energii i promocję rozwiązań zmniejszających zużycie energii na obszarze gminy.”;
- 4) w art. 19 w ust. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
- „3a) możliwości realizacji środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 5 ust. 6c;”;
- 5) w art. 20 w ust. 2 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:
- „1b) propozycje realizacji środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 5 ust. 6c;”.

Art. 38. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284 i Nr 81, poz. 530) w art. 2 w pkt 2 dodaje się lit. f w brzmieniu:

- „f) prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej, o których mowa w art. 25 ust 1 ustawy z dniar. o efektywności energetycznej (Dz.U. Nr....., poz.....);”.

Art. 39. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 401 w ust. 7 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
- „4a) wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dniao efektywności energetycznej (Dz. U. Nr., poz.) oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 34 tej ustawy;”;
- 2) w art. 401c ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4 i 4a, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznaczają się na wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz budowy lub przebudowy sieci elektroenergetycznych służących przyłączeniu tych źródeł lub na wspieranie poprawy efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.”.

Rozdział 8

Przepisy dostosowujące i końcowe

Art. 40. Minister właściwy do spraw gospodarki sporządzi i przedstawi Radzie Ministrów do zatwierdzenia krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 6 ust. 1, do dnia 15 maja 2011 r.

Art. 41. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłosi pierwszy raport, o którym mowa w art. 8 ust. 1, do dnia 30 listopada 2012 r.

Art. 42. 1. Jednostka sektora publicznego sporządzi pierwszy audyt energetyczny, o którym mowa w art. 11, do dnia 30 czerwca 2011 r.

2. Jednostka sektora publicznego, utworzona po dniu wejścia w życie ustawy, sporządzi pierwszy audyt energetyczny, o którym mowa w art. 11, nie później niż po upływie 2 lat od dnia jej utworzenia.

Art. 43. Ustawa obowiązuje do dnia 31 grudnia 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 16, art. 18-21, art. 24, które obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) art. 13-15, art. 23 ust. 3-6, art. 26 i art. 27, które obowiązują do dnia 31 marca 2016 r.;
- 3) art. 25, który obowiązuje do dnia 1 kwietnia 2016 r.

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 15, art. 16-23 ust. 1 i 2, art. 24, art. 25, art. 34 ust. 2, art. 35, art. 36, art. 38 oraz art. 39 w zakresie wpływów z kar pieniężnych, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.;
- 2) art. 13, art. 14, art. 23 ust. 3-6, art. 26, art. 27, art. 34 ust. 1 oraz art. 39 w zakresie wpływów z opłat zastępczych, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006 r., str. 64).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 oraz z 2009 r. Nr 215, poz. 1664.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 337, Nr 68, poz. 574, Nr 77, poz. 649, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1277, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143 i 146.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 121, poz. 769 i Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 76, poz. 489.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844, z 2008 r. Nr 123, poz. 803, Nr 145, poz. 914, Nr 199, poz. 1227, Nr 206, poz. 1287, Nr

210, poz. 1321 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 160, poz. 1276 i Nr 161, poz. 1279 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 474.

- ⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 168, poz. 1323.
- ⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 171, poz. 1058, Nr 220, poz. 1420 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 101, Nr 65, poz. 545, Nr 91, poz. 742, Nr 157, poz. 1241, Nr 206, poz. 1591, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1778.
- ¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489 i Nr 119, poz. 804.